

نان به قیمت جان

اکنون بعد از چهار دهه از جای جای این سرزمین بوی خون و باروت به مشام میرسد، طناب دار در هر نقطه برپاست و روزی نیست که خبر از اعدام چند نفر منتشر نشود، ربودن و شکنجه و به قتل رساندن زنان و مردان خبر عادی و روزانه از چهار گوشه ایران است، خبرهای غارتگری و دزدیهای نجومی باندهای مافیایی رژیم امری معمول و عادی شده، هیچ نقطه ای از این سرزمین نیست که بیکاری و بی خانمانی و گرسنگی و فقر و فلاکت را شاهد نباشیم، در این سالها تمام این سرزمین بدل به ویرانه ای شده که فقط مشتی انسان نما که سر در آخور حکومت دارند ثروت و دارایی این مردم را به یغما برده و زندگی انگل وار را برای خود رقم زده اند، در طی این چهار دهه نکتبار هیچگاه صدای دادخواهی و عدالت طلبی توده ها پاسخی جز گلوله نبوده و خیابانهای شهری نیست که با خون جوانان و زنان و مردان رنگین نشده باشد و اینک نوبت خلق بلوچ و شهرهای بلوچستان رسیده، سرزمینی که تا چند دهه پیش انبار غله ایران محسوب میشد و رژیمهای پهلوی و جمهوری اسلامی اکنون آن را به وضعیتی رسانده اند که " سوختبری " تنها منبع کسب درآمد و تامین معاش مردمانش شده، با اینحال مافیای قاچاق سوخت وابسته به سپاه جنایتکار همین اندک درآمدی را که نصیب این مردم میشود برنمیتابد و با به گلوله بستن سوختبران سعی در حفظ انحصار خود دارد، نتیجه آن شد که چند روز پیش قریب به ۳۷ نفر از این سوختبران توسط اوباشان سپاه به قتل رسیدند و صدای اعتراض مردم در شهرهای بلوچستان با گلوله پاسخ گرفت. مردمی که نه تنها از ابتدایی ترین امکانات زندگی محرومند بلکه اغلب حتی بدلیل نداشتن مدارک هویتی، قانونا وجود خارجی ندارند.

کارگران و زحمتکشان، مردم آگاه و مبارز:

آنچه این روزها در شهرهای بلوچستان رخ میدهد رویه ثابت رژیم ددمنش و جنایتکار جمهوری اسلامی از آغازین روزهای سال ۵۸ بوده و هیچگاه متوقف نشده و نخواهد شد. درد خلق بلوچ درد کهنه خلق کرد، ترک، عرب، لر، گیلک و مازنی و ... درد همه اقوام و خلفهای ایران، همه کارگران و زحمتکشان است که به هیچ طریقی جز با سرنگونی این رژیم سفاک و خونریز التیام نخواهد یافت. اکنون خلق بلوچ به همراهی و حمایت ما نیاز دارد نه در فضای مجازی و همدردی زبانی بلکه در خیابانها و در سطح شهرها، تا رژیم نتواند نیروهای سرکوبگر خود را در یک شهر متمرکز کند، سکوت ما تنها کمک به بقاء رژیم و تداوم این چهار دهه فلاکتبار خواهد انجامید. اینک رژیم در بحرانی ترین و ضعیفترین دوران حیات نکتبارش قرار دارد و تنها حربه باقی مانده برای حفظ خود را سرکوب عریان و گسترده و ایجاد رعب و وحشت میداند، اما واقعیت این است که رژیم هراس و وحشت خود از خشم و تنفر توده ها، که نمونه ای از آن را این روزها در بلوچستان شاهدیم، در پس عریده کشی ها و اعمال جنایتکارانه پنهان کرده است. نباید اجازه دهیم این همه ظلم و ستم و استبداد و خونریزی و فساد و غارت و چپاول ادامه یابد. تنها چاره کار ما اتحاد و سازمانیابی حول نیروهای انقلابی کمونیست و مقابله متحد و یکپارچه با این رژیم کارگزار نظام فاسد سرمایه داری و تحقق بخشیدن به سوسیالیسم است.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورایی

زنده باد سوسیالیسم

کمیته تهران - سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

۷ اسفند ۱۳۹۹